

Arrest

nr. 246 068 van 14 december 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VAN OVERDIJN
Messidorlaan 330/box 1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. VAN OVERDIJN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een van oorsprong sjiitische moslim van Arabische origine.

Op 7/10/1992 verzocht u samen met uw echtgenote een eerste maal om internationale bescherming in België onder de naam A.M., van Iraakse nationaliteit, afkomstig uit Bagdad en geboren op 1/07/1962 (O.V. X). Uw echtgenote verzocht om internationale bescherming onder de naam S.N.. Zonder een beslissing af te wachten, verliet u negen maanden later België en reisde u in 1993 naar Amman, Jordanië, waar u een jaar verbleef alvorens terug te keren naar Bagdad.

In 1999 verliet u Irak en reisde u naar Duitsland waar u op 23/10/2001 een verzoek om internationale bescherming indiende en op 21/02/2002 werd erkend als vluchteling. Eind 2002 reisde u naar Erbil in de Koerdische autonome regio (KAR) en vervolgens verder naar Bagdad.

In 2004 verliet u Irak opnieuw en reisde u naar België waar u op 15/09/2004 een tweede maal om internationale bescherming verzocht (O.V. X). Uw echtgenote had op 9/06/2004 reeds een tweede maal om internationale bescherming verzocht bij de Belgische asielinstanties en dit samen met jullie kinderen R. en A.. Ditmaal verklaarde u in werkelijkheid M.a.S. te heten en afkomstig te zijn uit Tikrit waar u op volgens uw toenmalige verklaringen op 19/12/1962 werd geboren. Uw echtgenote verklaarde M.a.M. te heten (O.V. X). U verklaarde in het kader van dit verzoek om internationale bescherming dat u nooit eerder om internationale bescherming had verzocht in België en verzweeg dat u reeds een internationale beschermingsstatus genoot in Duitsland. Verder gaf u aan dat u van 1990 tot de val van het Baathregime in 2003 in binnen- en buitenland culturele activiteiten en tentoonstellingen organiseerde voor het Iraakse Ministerie van Cultuur en Informatie. Omdat de delegatie bij uw buitenlandse opdrachten ook leden van de geheime diensten telde zou men gedacht hebben dat u eveneens tot deze dienst behoorde. Hoewel dit volgens uw verklaringen niet het geval was kreeg u na de val van het Baathregime problemen. In 2004 werden uw woningen onder vuur genomen waarbij u zelf ook gewond raakte. U dook volgens uw verklaringen onder in Tikrit waar u tot september 2004 zou hebben verbleven. U gaf aan dat u tijdens uw verblijf in Tikrit rechtstreekse contacten had met Abdul Aziz al-Hakim, het toenmalige hoofd van SCIRI, alsook met een Amerikaanse kolonel. Beiden deelden u mee dat u niet door hen werd gezocht. Tijdens dit verblijf in Tikrit zou u als onbetaald journalist hebben gewerkt en zou u de inmenging van Syrië en Iran in Irak hebben ontdekt. Een parlementslid zou u vervolgens hebben aangeraden om het land te ontvluchten. Tijdens een bezoek aan een vriend in Bagdad zou u zijn aangevallen en kreeg u van een onbekende een messteek aan het voorhoofd.

Op 16 mei 2006 verliep uw internationale beschermingsstatus in Duitsland.

Op 28/07/2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in hoofde van uzelf en uw echtgenote een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 20/11/2009 in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Op 17/07/2017 diende u opnieuw een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart in het kader van onderhavig verzoek dat u M.G.A.a.S. heet en dat u afkomstig bent uit Bagdad waar u op 7/03/1962 werd geboren. Volgens uw verklaringen keerde u op 2/04/2014 met de hulp van IOM terug naar Bagdad. Op 5/07/2014 verliet u Irak opnieuw en reisde u naar Kroatië waar u vervolgens woonde en werkte. Rond maart 2015 werd uw Kroatische verblijfsvergunning echter ingetrokken nadat u de Iraakse en Kroatische autoriteiten zou hebben ingelicht over een fraudezaak waarbij een Iraaks/Kroatische man betrokken was. U verliet hierop Kroatië en reisde per vliegtuig naar Istanbul en vervolgens verder naar Erbil. Daar verbleef u twee tot drie dagen alvorens per auto naar Bagdad te reizen. U leefde ondertussen gescheiden van uw echtgenote. Zij zou in Oostenrijk een internationale beschermingsstatus hebben verkregen. Uw zonen zouden ondertussen over Finse verblijfsvergunningen beschikken en studeren beiden in België.

Bij uw terugkeer naar Irak werd uw paspoort ingehouden omwille van vroegere problemen met de familie a-H.. Uw neef N.A.A.a-S., die vicevoorzitter is van het presidentieel secretariaat, ging samen met u naar het huis van A.a-H. om uw excuses aan te bieden. U bood uw excuses aan maar weigerde de hand van de man te kussen wat tot enige onvrede zorgde en waardoor uw neef boos werd. Een ander lid van uw familie, S.a.S., beschikte net zoals uw neef over veel invloed en connecties bij het overheidsapparaat. U ontdekte dat uw familieleden betrokken waren bij frauduleuze en criminele praktijken. U gaf deze informatie door aan een laatstejaarsstudente journalistiek die op haar beurt de informatie doorgaf aan hoofdredacteuren. Hierdoor kreeg u echter problemen. Zo probeerde men u tijdens uw verblijf in Bagdad eenmaal aan te houden en eenmaal te vermoorden. Beide pogingen mislukten. Verder vonden er volgens uw verklaringen nog incidenten plaats waarvan u echter niet weet of u persoonlijk het doelwit was of dat ze het gevolg waren van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad. Uiteindelijk verliet u eind 2016 opnieuw Irak en reisde u met een Jordaans paspoort met een Griekse verblijfsvergunning dat toebehoorde aan een andere persoon per auto naar Jordanië. Vervolgens reisde u per vliegtuig verder naar Wenen en dan met de trein naar België waar u in januari 2017 aankwam. Nadat u werd tegengehouden bij een politiecontrole diende u op 17 juli 2017 opnieuw een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw huidig verzoek legt u volgende documenten voor: een originele Iraakse identiteitskaart, een origineel nationaliteitsbewijs, een originele woonstkaart, drie originele oude badges, foto's, een IOM document, een convocatie van de Federale politie, een origineel document van de lokale raad van Agarguf district Abu Ghraib, medische attesten, een klikbrief en prints van de facebookaccounts van uw broer, prints waarmee u wilt aantonen dat uw familieleden invloedrijk zijn, een stamboom, enkele documenten uit de jaren '80 betreffende uw dienstplicht en werkzaamheden, een document van gezinssamenstelling, een verklaring van uw stamhoofd, een verklaring van uw zus, een boeking bij Turkish airlines, een uitnodiging tot verhoor van de Belgische politiediensten en de gegevens van een EASO medewerker en een politieagent. Tevens legt u nog kopieën voor van enkele pagina's uit uw Iraaks paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U stelt dat u momenteel niet naar Irak kunt terugkeren omdat u informatie over corruptie van enkele van uw invloedrijke familieleden zou verspreid hebben. Als gevolg hiervan vonden er in 2016 een mislukte aanhoudingspoging en een mislukte moordpoging plaats.

Dient echter te worden vastgesteld dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend en dat u evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Zo moet worden vastgesteld dat u deze voorgehouden gebeurtenissen (poging tot aanhouding en poging tot moord) tijdens het afleggen van uw verklaringen bij de DVZ nog beide situeerde in november 2016 (DVZ verklaring meervoudige aanvraag 22/9/2017). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelt u aanvankelijk hoogst vagelijk dat deze gebeurtenissen ergens na uw terugkeer tussen maart 2015 en 2016 plaatsvonden. Wanneer de poging tot aanhouding plaatsvond wist u niet meer. De moordpoging vond volgens u in de tiende maand van 2016 plaats (CGVS, p. 13). Later herinnert u zich niet meer wanneer de moordpoging plaatsvond maar u zegt te denken dat het in 2016 was (CGVS, p. 15). Uiteindelijk verklaart u dat de moordpoging eind 2016 plaatsvond en de poging tot aanhouding twee à drie maanden eerder (CGVS, p. 18, 19). Deze vage en afwijkende verklaringen overtuigen uiteraard allerm minst. Uw stelling dat u enkel oude data nog kent maar problemen van recentere aard niet kunt dateren en dat hier een medische verklaring voor bestaat, kan niet worden gevolgd (CGVS p. 6) aangezien deze voorgehouden gebeurtenissen zich ook al enkele jaren geleden zouden hebben afgespeeld. Finaal wordt de geloofwaardigheid van deze beweerde gebeurtenissen daarenboven totaal onderuitgehaald door de vaststelling dat u eveneens verklaart dat uw moeder bij beide gebeurtenissen aanwezig was (CGVS, p. 18, 19). Uw moeder overleed echter reeds in januari 2016 (CGVS, p. 23).

Ook bij de beweerde oorzaak van deze problemen kunnen bovendien de nodige vraagtekens worden geplaatst. Initieel verklaart u dat u al de voor uw familieleden belastende informatie verzamelde en doorspeelde aan 'collega-journalisten' (CGVS, p. 12). Gevraagd aan welke journalisten dit dan wel was, stelt u eerst dat het hier verschillende vrienden betrof. Vervolgens stelt u echter dat u deze informatie hoofdzakelijk doorspeelde aan één persoon. Vreemd genoeg zou het hier dan weer louter een laatstejaarsstudente journalistiek hebben betroffen. U komt vervolgens niet verder dan vagelijk te stellen dat zij op verschillende plaatsen werkte en dat zij op haar manier de info op verschillende plaatsen verspreidde. Dit overtuigt uiteraard allerm minst aangezien het hier de oorzaak van uw problemen zou betreffen (CGVS, p. 13). Welke info u zou hebben doorspeeld blijft bovendien ook onduidelijk. Initieel heeft u het enkel over corruptie van uw familieleden (CGVS, p. 12 - DVZ verklaring meervoudige aanvraag 22/09/2017). Even later stelt u echter dat de informatie over corruptie, moorden en liquidaties ging (CGVS, p. 15). Er zou volgens uw verklaringen uiteindelijk een artikel gepubliceerd zijn over een wapendeal tussen Irak en Oekraïne waarbij uw familieleden 87 miljoen dollar zouden hebben bekomen. Dit kunt u echter niet voorleggen. Meer nog, u zou niet eens hebben opgevolgd of er op basis van uw informatie al dan niet bepaalde zaken effectief werden gepubliceerd (CGVS, p. 16, 17).

Bij de DVZ verklaarde u nochtans nog dat er op basis van de informatie die u doorgaf aan Iraakse journalisten een documentaire werd gemaakt over de corruptie en de invloed van uw familieleden (DVZ verklaring meervoudige aanvraag 22/09/2017). Ook dit roept de nodige vraagtekens op. De informatie over deze wapendeal zou u volgens uw verklaringen hebben ontdekt toen u een contract op het bureau van uw neef zag liggen. U zou een kopie hebben genomen van dit contract en vervolgens hebben doorgegeven (CGVS, p. 17), wat een hoogst onwaarschijnlijke gang van zaken is. Opnieuw moet er dan ook worden vastgesteld dat u vage, onwaarschijnlijke en afwijkende verklaringen aflegt over essentiële elementen uit uw asielrelaas waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen eens te meer wordt ondermijnd. Blijkt daarenboven dat de studente journalistiek aan wie u de belastende informatie zou hebben doorgegeven en die deze vervolgens zou hebben verspreid nog steeds in Bagdad zou wonen en dat u niet kunt zeggen of zij al dan niet enige problemen zou hebben gekend omwille van deze zaak (CGVS, p. 13, 16).

U stelt verder dat uw paspoort bij uw terugkeer in beslag werd genomen omwille van een probleem dat u kende met de a-H. familie (vooraanstaande sjiiitische politici en leiders verbonden aan de partij 'al-Majlis al-A'ala al-Islami al-'Iraqi' - SCIRI), omdat u tijdens een conferentie in 2003 kritiek had geuit. Dient evenwel te worden vastgesteld dat u deze beweerdde problematiek voortdurend zelf relativeert en dat u op geen enkel moment concreet aantoonde dat u daadwerkelijk problemen kende omwille van deze kwestie (CGVS, p. 12, 20, 21). Bovendien verklaarde u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming dat u in 2004 indiende bij de Belgische asielinstanties dat u in 2004 nog rechtstreeks contact had met het hoofd van SCIRI, A.A.a-H., en dat deze u had verzekerd dat u niet door hen werd gezocht. Pas in het kader van uw beroepsprocedure wordt er plots aangehaald dat u in Irak problemen zou kennen met a-H.. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besloot evenwel dat u geen nood had aan internationale bescherming (RvV arrest 33 418). U keerde daarenboven in 2014 vrijwillig terug naar Irak, wat allermint wijst op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of en reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dient vervolgens nog te worden gewezen op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming. U kwam volgens uw verklaringen immers reeds in januari 2017 in België aan maar verzocht pas in juli 2017 om internationale bescherming nadat u werd aangehouden door de Belgische politie. U stelt dat u geen verzoek indiende omdat u met zekerheid wist dat dit negatief ging worden afgesloten omdat een van uw familieleden in het verleden valse informatie over u had doorgegeven aan het CGVS en dat de eerdere negatieve beslissing gebaseerd was op deze valse informatie (CGVS, p. 11, 14, 15, 21). Dient echter te worden vastgesteld dat deze negatieve beslissing het gevolg was van het feit dat u en uw echtgenote bewust essentiële informatie achterhielden voor de Belgische asielinstanties inzake eerdere verzoeken om internationale bescherming in België en Duitsland en verder gebaseerd is op de verklaringen die u en uw echtgenote zelf aflegden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beslissing van het CGVS waarbij uitdrukkelijk werd gesteld dat u een fictief asielrelaas aanbracht dat u ter terechtzitting wijzigde en u bedrieglijke, vage, incoherente en niet plausibele verklaringen aflegde en dat het bijgevolg louter aan uw persoonlijk gedrag te wijten was dat uw profiel niet kon worden vastgesteld (RvV arrest 33 418).

Mede gezien deze eerdere vaststellingen van de RvV en het CGVS, de bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw huidig asielrelaas en de eenvoudige vaststelling dat u in onderhavig verzoek nog een nieuwe geboortedatum aanbrengt en u zichzelf opnieuw een profiel als journalist lijkt aan te meten, dat overigens meteen weer danig gerelativeerd kan worden (CGVS, p. 6, 12, 21, 25), mag uw algehele geloofwaardigheid als nihil worden beschouwd. Uw blote beweringen dat u omwille van uw overtuiging nog allerlei problemen kende, kunt u op geen enkel moment concretiseren en kunnen gezien de eerdere vaststellingen met betrekking tot uw algehele geloofwaardigheid, uw beweerdde profiel en de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verschillende asielrelazen niet ernstig worden genomen (CGVS, p. 15, 17, 18). Dat u in België eveneens door uw familieleden werd geïnterviewd betreft een louter blote bewering die u op geen enkele manier kunt staven en die mede gezien bovenstaande vaststellingen allermint kan leiden tot de conclusie dat u nood zou hebben aan internationale bescherming (DVZ verklaring meervoudige aanvraag 22/09/2017).

Ter volledigheid dient er nog te worden opgemerkt dat u op geen enkele manier kunt aantonen dat u van maart 2015 tot eind 2016 daadwerkelijk in Bagdad verbleef. Dit ondanks uw voorgehouden connecties, profiel, voorgehouden activiteiten als autoverkoper en al uw beweerdde eigendommen. Hoewel u uitdrukkelijk werd gevraagd eender welk bewijs van uw beweerdde verblijf in Bagdad tijdens deze periode voor te leggen is het CGVS tot op heden niet in het bezit van dergelijk stuk (CGVS, p. 23, 24).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag en bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief het gedeelte van de Baghdad Belts gelegen in de provincie Bagdad, waaronder Tarmiya, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Besmayah, Nahrwan, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat deze grondig is gewijzigd sinds 2017.

De toenmalige eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de activiteiten van ISIL in Bagdad en de Baghdad Belts in 2018-2019 beperkt waren nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017. ISIL heeft wel nog actieve cellen in het noordelijke en westelijke gedeelte van de Baghdad Belts. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIL nog steeds in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad.

ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIL vindt plaats in de Baghdad Belts, met name in de districten Tarmiya, Taji en Latifiya al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018-2019 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIL vanaf juni 2014 in bepaalde delen van Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de ISF en onder de paraplu van de PMU werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIL verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de (andere delen van de) ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een

schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De kopieën van enkele pagina's van uw paspoort zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit, nationaliteit en herkomst maar tonen op geen enkele wijze aan dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. De klikbrief betreft louter een hoogst subjectieve weergave van uw eigen inschattingen en oordelen. De foto's van uzelf met verwondingen zouden betrekking hebben op een overval in België gelieerd met uw beweerde problemen in Irak. De foto's bevatten echter geen enkele informatie waaruit dit kan worden afgeleid noch legt u enig bewijsstuk voor dat dit incident zou hebben plaatsgevonden. De foto's van uw hooggeplaatste familieleden zijn louter een aanwijzing voor het feit dat uw familieleden inderdaad gelieerd zijn met de Iraakse overheid. Uit geen van deze foto's kan echter worden afgeleid dat u met hen problemen zou kennen of dat u hierom nood zou hebben aan internationale bescherming. Dit geldt eveneens voor uw familiestamboom. De oude documenten over uw werkzaamheden tonen enkel aan dat u in de jaren '80 tijdens uw dienstplicht werkzaam was als fotograaf in het leger en dat u een vergunning had om een fotostudio uit te baten, niets meer niets minder. Het attest van familiesamenstelling toont enkel dat aan. Het CGVS ziet niet in welk verband dit houdt met uw huidig en vroeger verzoek om internationale bescherming. Dit geldt eveneens voor het document uit 2011 van uw stamhoofd en de verklaring van uw zus waarmee u klaarblijkelijk zou willen aantonen dat u niets te maken heeft met de executie van een broer die H. zou heten aangezien u helemaal geen broer heeft die H. heet. Op geen enkel moment is deze voorgehouden kwestie echter aan bod gekomen tijdens de behandeling van uw opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en woonstkaart zijn opnieuw louter een aanwijzing van uw identiteit, herkomst en nationaliteit maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtredenen noch tonen ze op enige wijze aan dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. De badges uit uw verleden legde u reeds voor in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming en houden geen verband met uw huidig verzoek om internationale bescherming noch bevatten ze enige informatie waaruit kan worden geconcludeerd dat u actueel nood zou hebben aan internationale bescherming. Dit laatste geldt eveneens voor de foto van uw minnares en de prints van de facebookaccount van uw broer. Dat deze zijn naam verandert op facebook betekent helemaal niets. De oude medische documenten dateren van jaren geleden en bevatten geen informatie waaruit blijkt dat u actueel nood zou hebben aan internationale bescherming. De documenten van IOM tonen hoogstens aan dat u in 2014 vrijwillig terugkeerde. De documenten van Turkish Airlines betreffen louter boekingen en tonen niet aan dat u in 2015 daadwerkelijk terugkeerde naar Irak of dat u er tot december 2016 verbleef. Evenmin bevatten ze enige informatie waaruit blijkt dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. De oproeping van de Belgische politie toont enkel aan dat u werd opgeroepen voor een verhoor in het kader van een mogelijk misdrijf waar u mogelijk schuldig aan was. De attesten van dr. Mansour bevatten geen informatie waaruit blijkt dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige

schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming noch kunnen ze worden beschouwd als bewijs dat u ernstige psychologische problemen zou kennen aangezien deze attesten werden opgesteld door een huisarts en geen informatie bevatten hoe deze man aan zijn diagnose kwam. Het stelt verder enkel dat u problemen heeft aan uw knieën en uw rug. De 'screeningsfiche instroom' toont, zonder enige verduidelijking, enkel aan dat u psychische begeleiding krijgt en dat uw mobiliteit beperkt is. De contactgegevens van een EASO medewerker en een politieagent zijn wat ze zijn, niets meer en niets minder. Het document van de lokale raad van Agarguf uit juli 2017 voegt niets wezenlijks toe aan uw relaas of verzoek. Het bevestigt de woonplaats van een zekere L.G.A.a.S. en stelt vreemd genoeg in een handgeschreven toevoeging dat uw vader vijf kinderen heeft en dat niemand van hen werd geëxecuteerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van *"het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, van artikel 17 van het K.B. van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."*

Wat betreft de datum stelt verzoeker dat *"hij zijn eerste verklaringen bij DVZ in september 2017 afgelegd"* en dat hij vervolgens meer dan twee jaar later werd *"geconvoceerd bij het CGVS, in februari 2020"*. Hij wijst erop dat hij eerlijk was en verklaarde dat hij deze datum niet meer wist, alsook dat hij heeft uitgelegd dat *"hij psychologische problemen heeft, dat hij gedeprimeerd voelde"*. Verzoeker stelt dat dergelijke toestand een invloed heeft op zijn geheugen en dat hij actueel niet meer zo jong is. Verzoeker meent dat in dergelijke omstandigheden kan begrepen worden dat *"de verzoeker niet meer de exacte datum na zo veel jaren herinnerde"*. Verzoeker meent dat kan worden vastgesteld *"dat de verzoeker tijdens zijn tweede interviews kon uitleggen dat alle de gebeurtenissen tijdens 2016 plaatsvonden, en op het eind van het jaar"* en stelt dat het over dezelfde informatie gaat *"dat hij tijdens zijn eerste verhoor heeft gegeven"*.

Verzoeker geeft verder aan dat hij niet ondervraagd werd over *"het feit van de aanwezigheid van de moeder tijdens die gebeurtenissen"*. Volgens verzoeker is er *"bijgevolg een schending van artikel 17, § 2 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van juli 2003"*. Verzoeker meent dat, als hij *"de kans zou hebben om een duidelijkheid over die zaak te maken"*, hij zou *"confirmeren dat zijn moeder al dood was"*.

Verzoeker stelt vast *"dat er alleen maar over de datum van de gebeurtenissen gaat"* en dat niets gezegd is *"over de grond van de gebeurtenissen, en een dergelijk beperkt argument is niet genoeg om de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoeker in twijfel brengen"*.

Waar het CGVS het raar vindt *"dat de verzoeker hoofdzakelijk aan een laste jaar in journalistieke student de informatie heeft overgemaakt"*, benadrukt verzoeker te hebben verklaard dat *"er over de hoofdzakelijk lek gaat"* en dat het dus niet het enige was. Verzoeker stelt te hebben uitgelegd dat *"er over de dochter van een vriend gaat, en dat ze stage deed"*, wat *"betekent dat het over een betrouwbaar persoon die toegang heeft tot verschillende verspreidingsmiddelen beschikt"*. In dergelijke omstandigheden is het volgens verzoeker *"niet zo vreemd dat de verzoeker aan haar de informatie gaf"*. Er is bijgevolg, aldus het verzoekschrift, een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Waar het CGVS stelt dat *"de verspreide informatie onduidelijk is"*, moet het volgens verzoeker nochtans vastgesteld worden dat *"de verzoeker verschillende informatie heeft uitgelegd tijdens zijn verhoor bij DVZ en bij CGVS"*. Hij meent dat er geen onduidelijkheid is, *"het gaat over corruptie, moord,..."*.

Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheid legt verzoeker uit dat het mogelijk blijft dat *“de verzoeker niet alle de krantenartikelen opvolgde maar wist over een documentaire die gemaakt werd over de informatie”*. Het genomen artikel toont volgens verzoeker bijgevolg niet zijn ongeloofwaardigheid aan.

Verzoeker stelt vast dat het CGVS *“het overmaak van een belangrijk contract als onwaarschijnlijk”* beschouwt. Hij oppert dat hij nochtans *“veel details heeft gegeven en kon de verschillende informatie overmaken”*. Hij wijst erop dat het gaat over een familielid en dat hij toegang had tot diens bureau en dus tot dergelijke belangrijke informatie.

Inzake het feit dat de journalist geen probleem zou hebben terwijl ze in Bagdad is, stelt verzoeker dat hij helaas geen bijkomende informatie over haar lot heeft en niet weet wat er met haar gebeurde, doch dat dit niet betekent dat ze geen probleem had.

Betreffende de inbeslagname van zijn paspoort wijst verzoeker erop te hebben uitgelegd dat *“hij politieke kritische tegen een belangrijk partij heeft geuit en daarom werd zijn paspoort in beslag genomen”*. Rekening houdend met een dergelijk context is het volgens verzoeker *“erg moeilijk om concreet elementen van een dergelijk beslag te brengen”*.

Aangaande de laattijdigheid van zijn verzoek herneemt verzoeker dat hij *“had uitgelegd dat hij nog contact met mensen hier heeft die hem kon helpen”*. Hij stelt dat hij verschillende procedures had doorlopen in België en ondanks een lang verblijf in België geen regularisatie kreeg, terwijl hij kon vaststellen dat andere mensen een dergelijke regularisatie kregen. Rekening houdend met al deze elementen was verzoeker ervan overtuigd dat hij nog een negatief antwoord zou krijgen en vroeg dan ook liever geen asiel aan. Hij stelt dat, toen hij gecontroleerd werd door de politie, geen andere keuze had dan om internationale bescherming te verzoeken. Verzoeker stelt dat zijn leven in gevaar is in Irak en dat hij dus een nieuw verzoek om internationale bescherming in België indiende.

Verzoeker wijst erop dat uit *“de toegevoegde door CGVS (EASO Verslag van juni 2019) informatie”* blijkt *“dat Irak een van de gevaarlijkste land voor de journalisten”* is. In de mate dat de verzoeker belangrijke informatie verspreid heeft, en dat deze informatie gepubliceerd werd meent hij te moeten beschouwd worden als een journalist. Hij wijst erop dat uit dezelfde informatie blijkt dat *“atheïsten geviseerde mensen zijn”* en stelt te hebben verklaard atheïst te zijn en publiek te hebben verklaard aanhanger van een seculier Irak te zijn. Rekening houdend met zijn persoonlijk profiel loopt hij het risico om vervolgd te worden en de vluchtelingstatus moet aan de verzoeker toegekend worden.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde foto's van zijn verwondingen, onderlijnt hij dat *“de verzoeker niet specifiek ondervraagt was over die foto's”*. Hij stelt dat ze integendeel aantonen dat *“verzoeker nog in België problemen heeft gekend wegens zijn problemen in Irak”*. Verder meent hij dat de foto's van zijn familie aantonen dat *“hij gelinkte is met belangrijke personen in zijn land van herkomst”*. Hij herneemt te hebben uitgelegd dat *“hij toegang tot informatie had wegens zijn link, en dergelijke foto's tonen aan dat hij met deze belangrijke mensen gelinkt is”*.

Betreffende het medische attest wijst verzoeker erop dat niet bestreden is *“dat deze attest door een arts werd opgesteld”*. Hij stelt dat zijn arts vaststelde *“dat de verzoeker aan verschillende ziekten lijdt, en onder andere aan ernstige psychologische problemen”* en dat het CGVS dit niet betwist. Het toont aan dat de verzoeker zware problemen heeft gekend die geleid heeft tot zijn actuele toestand. Bijgevolg meent verzoeker dat dit attest van eerste belang is, en rekening houdend met de verklaringen van de verzoeker, aantoon dat hij vervolgd was.

Betreffende de handgeschreven toevoeging van het laatste document legt verzoeker uit dat hij wou *“dat geen van zijn broer werd vermoord”*.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Irak baseert het CGVS *“zich over verslag van maart en mei 2019”*, terwijl moet *“vastgesteld worden dat de situatie slecht nog geëvolueerd heeft”*.

Verzoeker geeft aan dat Bagdad onlangs een belangrijke opflakking van geweld kende en verwijst dienaangaande naar (kranten)artikelen. Verzoeker stelt dat de informatie van de VN *“in dezelfde zin gaat”*.

Verzoeker stelt dat het, rekening houdend met zijn persoonlijk profiel, past de subsidiaire bescherming aan verzoeker te verlenen.

In hoofddeorde wordt gevraagd “de hoedanigheid van vluchteling te verlenen. In ondergeschikte orde hem het statuut van subsidiaire bescherming te verlenen. In uiterst ondergeschikte orde, de aan verzoeker bestreden beslissing te vernietigen”.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “Briefwisseling en kopie van de overgemaakte stukken”.

2.3. Bij aanvullende nota van 27 november 2020 brengt verweerder een update van de veiligheidssituatie in Bagdad ter kennis die gebaseerd is op volgende documenten (middels URL's):

- UNHCR “*International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van mei 2019;
- EASO Country Guidance note: “*Iraq*” van juni 2019;
- EASO COI Report “*Iraq - Security situation*” van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report “*Iraq: Security situation*” van oktober 2020;
- COI Focus “*Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak*” van 20 maart 2020.

Beoordeling

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle

relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. Aangaande de laattijdigheid van zijn verzoek herneemt verzoeker dat hij *“had uitgelegd dat hij nog contact met mensen hier heeft die hem kon helpen”*, dat hij verschillende procedures had doorlopen in België en ondanks een lang verblijf in België geen regularisatie kreeg, terwijl hij kon vaststellen dat andere mensen een dergelijke regularisatie kregen, en dat hij er daarom van overtuigd was dat hij nog een negatief antwoord zou krijgen en dan ook liever geen asiel aanvraag. Verzoeker beperkt zich tot de herhaling van zijn reeds afgelegde verklaringen, gaat voorbij aan de motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en brengt aldus in zijn verzoekschrift geen dienstig verweer aan ter weerlegging of ontkrachting van de motieven in de bestreden beslissing.

Verzoeker heeft aldus verzuimd om zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk in te dienen en heeft evenmin een goede reden voor deze nalatigheid; deze houding is strijdig met het bepaalde in artikel 48/6, § 4, c) van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker verklaart Irak te zijn ontvlucht omdat hij informatie over corruptie van enkele van zijn invloedrijke familieleden zou hebben verspreid en hierom getracht werd hem aan te houden en te vermoorden in 2016. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen aangaande zijn asielrelaas. Dit besluit steunt inzonderheid op de volgende vaststellingen en overwegingen:

- verzoeker legt doorheen zijn onderhouden voor de DVZ en voor het CGVS vage en tegenstrijdige verklaringen af aangaande de data van de voorgehouden poging tot aanhouding en poging tot moord;
- verzoeker laat initieel optekenen dat hij de voor zijn familieleden belastende informatie doorspeelde aan collega-journalisten, die tevens vrienden van hem zijn, terwijl hij later stelt dat hij deze informatie doorspeelde aan één persoon, een laatstejaarsstudente journalistiek;
- verzoeker legt tevens wijzigende verklaringen af over de inhoud van de doorgespeelde informatie, nu hij bij de DVZ verklaart dat het enkel over corruptie van zijn familieleden ging en voor het CGVS stelt dat de informatie over corruptie, moorden en liquidaties ging;
- niettemin verzoeker verklaart dat een artikel gepubliceerd werd over een wapendeal tussen Irak en Oekraïne waarbij zijn familieleden 87 miljoen dollar zouden hebben bekomen, legt verzoeker dit artikel niet voor en zou hij bovendien niet eens hebben opgevolgd of er op basis van zijn informatie al dan niet bepaalde zaken effectief werden gepubliceerd, dit terwijl verzoeker bij de DVZ nog had aangegeven dat er dat er op basis van de informatie die hij had doorgegeven een documentaire gemaakt werd;
- verzoeker kan niet zeggen of de studente journalistiek, aan wie hij de informatie doorspeelde en die op heden nog steeds in Bagdad zou wonen, al dan niet enige problemen heeft gekend omwille van deze zaak;
- wat betreft zijn problemen met de a-H. familie (i) relativeert verzoeker deze zelf, (ii) toont hij op geen enkel moment concreet aan dat hij daadwerkelijk problemen kende omwille van deze kwestie, (iii) heeft hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in 2004 verklaard dat hij rechtstreeks contact had met het hoofd van SCIRI, A.A.a-H., en dat deze verzoeker verzekerde dat hij niet gezocht werd, (iv) voerde hij pas aan tijdens de desbetreffende beroepsprocedure, waarin de Raad besloot dat

verzoeker geen nood aan internationale bescherming had, dat hij problemen zou kennen met a-H., en (v) keerde hij vervolgens in 2014 vrijwillig terug naar Irak;

- verzoeker diende laattijdig een verzoek om internationale bescherming in, nu hij reeds in januari 2017 in België aankwam, maar pas in juli 2017, nadat hij bovendien werd aangehouden door de Belgische politie, om internationale bescherming verzocht;
- de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal in 2004 was het gevolg van het feit dat verzoeker en zijn echtgenote bewust essentiële informatie achterhielden voor de Belgische asielinstanties inzake eerdere verzoeken om internationale bescherming in België en in Duitsland en was gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen; de Raad bevestigde de beslissing van het CGVS en stelde uitdrukkelijk dat verzoeker een fictief asielrelaas aanbracht dat hij ter terechtzitting wijzigde, dat hij bedrieglijke, vage, incoherente en niet plausibele verklaringen aflegde en dat het bijgevolg aan verzoekers persoonlijk gedrag te wijten was dat zijn profiel niet kon worden vastgesteld;
- gezien de eerdere vaststellingen van de Raad en het CGVS, de bovenstaande vaststellingen met betrekking tot verzoekers huidig asielrelaas en de eenvoudige vaststelling dat verzoeker in onderhavig verzoek nog een nieuwe geboortedatum aanbrengt en zichzelf opnieuw een profiel als journalist lijkt aan te meten, dat overigens meteen weer danig gerelativeerd kan worden, mag zijn algehele geloofwaardigheid als nihil worden beschouwd;
- verzoekers blote beweringen dat hij omwille van zijn overtuiging nog allerlei problemen kende, kan hij op geen enkel moment concretiseren en kunnen gezien de eerdere vaststellingen met betrekking tot zijn algehele geloofwaardigheid, zijn beweerde profiel en de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verschillende asielrelazen, niet ernstig worden genomen;
- verzoeker toont op geen enkele manier aan dat hij van maart 2015 tot eind 2016 daadwerkelijk in Bagdad verbleef, dit ondanks zijn voorgehouden connecties, profiel, voorgehouden activiteiten als autoverkoper en al zijn beweerde eigendommen.

3.6. Inzake de datum van de gebeurtenissen stelt verzoeker in het verzoekschrift dat er meer dan twee jaar tussen het interview bij de DVZ en het onderhoud bij het CGVS zit en wijst hij op zijn leeftijd en het feit dat hij psychologische problemen heeft, wat zijn geheugen beïnvloedt.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde medische attesten dient er vooreerst op gewezen dat het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p.89).

Op basis van de door verzoeker neergelegde medische attesten kan niet besloten worden dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. De attesten van 15 februari 2018 en 6 juli 2019, opgesteld door dokter Mansour, vermelden weliswaar kort en algemeen dat er sprake is van depressie, angst, slapeloosheid en geheugenproblemen, maar bevatten geen verdere medische informatie gestoeld op enig medisch onderzoek. Bovendien werden de attesten opgesteld door een huisarts en niet door een ter zake doende specialist. De attesten van voormelde arts bevatten geen enkele informatie over hoe hij tot deze diagnose kwam en over de aard van de geheugenproblemen. De attesten lichten geenszins toe op welk vlak de vermelde geheugenproblemen zich kunnen manifesteren, en of de problemen zich dus situeren op het vlak van het korte termijn, dan wel het lange termijngeheugen. De overige medische documenten dateren van 2005, 2010, 2012 en 2013, waaruit niet kan blijken dat verzoeker actueel psychische problemen zou hebben, laat staan dat deze een impact op zijn verklaringen zouden hebben. Aldus is geenszins aangetoond dat verzoekers voorgehouden psychologische toestand hem verhinderd heeft de gebeurtenissen die de kern van zijn asielrelaas uitmaken eenduidig in de tijd te situeren.

Het tijdsverloop tussen de desbetreffende onderhouden kan de gedane vaststellingen evenmin verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

3.7. Verzoeker geeft verder aan dat hij niet ondervraagd werd over *“het feit van de aanwezigheid van de moeder tijdens die gebeurtenissen”*. Volgens verzoeker is er *“bijgevolg een schending van artikel 17, § 2 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van juli 2003”*. Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld.

3.8. Waar verzoeker stelt *“dat er alleen maar over de datum van de gebeurtenissen gaat”* en dat niets gezegd is *“over de grond van de gebeurtenissen, en een dergelijk beperkt argument is niet genoeg om de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoeker in twijfel brengen”*, gaat hij voorbij aan de omstandige motiveringen in de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier en terecht en pertinent zijn, en die *supra* werden hernomen.

Waar het CGVS het raar vindt *“dat de verzoeker hoofdzakelijk aan een laste jaar in journalistieke student de informatie heeft overgemaakt”*, benadrukt verzoeker te hebben verklaard dat *“er over de hoofdzakelijk lek gaat”* en dat het dus niet het enige was. De Raad wijst er echter op dat, hoewel verzoeker had aangegeven dat hij de informatie aan verschillende mensen had doorgegeven, hij slechts concreet kon aanduiden dat hij informatie had doorgegeven aan één persoon, met name de laatstejaarsstudente journalistiek.

In de mate dat verzoeker in het verzoekschrift verder ingaat op de vastgestelde tegenstrijdigheden, tracht hij de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen.

Inzake het feit dat de journaliste geen probleem zou hebben terwijl ze in Bagdad is, stelt verzoeker dat hij helaas geen bijkomende informatie over haar lot heeft en niet weet wat er met haar gebeurde, doch dat dit niet betekent dat ze geen probleem had. Van iemand die zijn land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen mag echter enige belangstelling worden verwacht in de evolutie van deze problemen. Daar de vlucht uit het land van herkomst een gebeurtenis met een enorme impact op verzoekers leven is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zou informeren naar eventuele problemen die de journaliste omwille van de door hem doorgespeelde informatie zou hebben gekregen, *quod non*.

3.9. Betreffende de inbeslagname van zijn paspoort wijst verzoeker erop te hebben uitgelegd dat *“hij politieke kritische tegen een belangrijk partij heeft geuit en daarom werd zijn paspoort in beslag genomen”*. Verzoeker gaat echter voorbij aan de omstandige motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, waarin hij dienaangaande stelt:

“U stelt verder dat uw paspoort bij uw terugkeer in beslag werd genomen omwille van een probleem dat u kende met de a-H. familie (vooraanstaande sjiitische politici en leiders verbonden aan de partij ‘al-Majlis al-A’ala al-Islami al-Iraqi’ - SCIRI), omdat u tijdens een conferentie in 2003 kritiek had geuit. Dient evenwel te worden vastgesteld dat u deze beweerde problematiek voortdurend zelf relativeert en dat u op geen enkel moment concreet aantoonde dat u daadwerkelijk problemen kende omwille van deze kwestie (CGVS, p. 12, 20, 21). Bovendien verklaarde u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming dat u in 2004 indiende bij de Belgische asielinstanties dat u in 2004 nog rechtstreeks contact had met het hoofd van SCIRI, A.A.a-H., en dat deze u had verzekerd dat u niet door hen werd gezocht. Pas in het kader van uw beroepsprocedure wordt er plots aangehaald dat u in Irak problemen zou kennen met a-H.. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besloot evenwel dat u geen nood had aan internationale bescherming (RvV arrest 33 418). U keerde daarenboven in 2014 vrijwillig terug naar Irak, wat allerminst wijst op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of en reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven.

3.10. Verzoeker wijst erop dat uit “de toegevoegde door CGVS (EASO Verslag van juni 2019) informatie” blijkt “dat Irak een van de gevaarlijkste land voor de journalisten” is, dat uit dezelfde informatie blijkt dat “atheïsten geviseerde mensen zijn” en dat hij heeft verklaard atheïst te zijn. De Raad wijst erop dat verzoeker, gelet op voorgaande, noch zijn voorgehouden profiel van journalist, noch zijn voorgehouden profiel van atheïst aannemelijk heeft weten te maken. De loutere verwijzing naar algemene informatie omtrent de gevaarlijke situatie in Irak voor journalisten en atheïsten kan deze appreciatie niet doen ombuigen en wordt derhalve niet dienstig aangehaald.

3.11. Wat betreft de documenten inzake verzoekers argumentatie in het verzoekschrift aangaande de door hem neergelegde foto's en de medische attesten zijn geen dienstige weerlegging van de motivering in de bestreden beslissing, die als volgt wordt uiteengezet:

“De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De kopieën van enkele pagina's van uw paspoort zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit, nationaliteit en herkomst maar tonen op geen enkele wijze aan dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. De klikbrief betreft louter een hoogst subjectieve weergave van uw eigen inschattingen en oordelen. De foto's van uzelf met verwondingen zouden betrekking hebben op een overval in België gelieerd met uw beweerde problemen in Irak. De foto's bevatten echter geen enkele informatie waaruit dit kan worden afgeleid noch legt u enig bewijsstuk voor dat dit incident zou hebben plaatsgevonden. De foto's van uw hooggeplaatste familieleden zijn louter een aanwijzing voor het feit dat uw familieleden inderdaad gelieerd zijn met de Iraakse overheid. Uit geen van deze foto's kan echter worden afgeleid dat u met hen problemen zou kennen of dat u hierom nood zou hebben aan internationale bescherming. Dit geldt eveneens voor uw familiestamboom. De oude documenten over uw werkzaamheden tonen enkel aan dat u in de jaren '80 tijdens uw dienstplicht werkzaam was als fotograaf in het leger en dat u een vergunning had om een fotostudio uit te baten, niets meer niets minder. Het attest van familiesamenstelling toont enkel dat aan. Het CGVS ziet niet in welk verband dit houdt met uw huidig en vroeger verzoek om internationale bescherming. Dit geldt eveneens voor het document uit 2011 van uw stamhoofd en de verklaring van uw zus waarmee u klaarblijkelijk zou willen aantonen dat u niets te maken heeft met de executie van een broer die H. zou heten aangezien u helemaal geen broer heeft die H. heet. Op geen enkel moment is deze voorgehouden kwestie echter aan bod gekomen tijdens de behandeling van uw opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en woonstkaart zijn opnieuw louter een aanwijzing van uw identiteit, herkomst en nationaliteit maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven noch tonen ze op enige wijze aan dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. De badges uit uw verleden legde u reeds voor in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming en houden geen verband met uw huidig verzoek om internationale bescherming noch bevatten ze enige informatie waaruit kan worden geconcludeerd dat u actueel nood zou hebben aan internationale bescherming. Dit laatste geldt eveneens voor de foto van uw minnares en de prints van de facebookaccount van uw broer. Dat deze zijn naam verandert op facebook betekent helemaal niets. De oude medische documenten dateren van jaren geleden en bevatten geen informatie waaruit blijkt dat u actueel nood zou hebben aan internationale bescherming. De documenten van IOM tonen hoogstens aan dat u in 2014 vrijwillig terugkeerde. De documenten van Turkish Airlines betreffen louter boekingen en tonen niet aan dat u in 2015 daadwerkelijk terugkeerde naar Irak of dat u er tot december 2016 verbleef. Evenmin bevatten ze enige informatie waaruit blijkt dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. De oproeping van de Belgische politie toont enkel aan dat u werd opgeroepen voor een verhoor in het kader van een mogelijk misdrijf waar u mogelijk schuldig aan was. De attesten van dr. Mansour bevatten geen informatie waaruit blijkt dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming noch kunnen ze worden beschouwd als bewijs dat u ernstige psychologische problemen zou kennen aangezien deze attesten werden opgesteld door een huisarts en geen informatie bevatten hoe deze man aan zijn diagnose kwam. Het stelt verder enkel dat u problemen heeft aan uw knieën en uw rug. De 'screeningsfiche instroom' toont, zonder enige verduidelijking, enkel aan dat u psychische begeleiding krijgt en dat uw mobiliteit beperkt is. De contactgegevens van een EASO medewerker en een politieagent zijn wat ze zijn, niets meer en niets minder. Het document van de lokale raad van Agarguf uit juli 2017 voegt niets wezenlijks toe aan uw relaas of verzoek. Het bevestigt de woonplaats van een zekere L.G.A.a.S. en stelt vreemd genoeg in een handgeschreven toevoeging dat uw vader vijf kinderen heeft en dat niemand van hen werd geëxecuteerd.”

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

3.12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde informatie toont immers, mede gelet op de update van de veiligheidssituatie in Bagdad zoals medegedeeld door verweerder bij aanvullende nota van 27 november 2020, niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. De artikelen, alsook de aanvullende informatie van verweerder, bevestigen immers het geweld in Irak dat in de bestreden beslissing wordt beschreven en liggen in het verlengde van de motivering in de bestreden beslissing. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Waar verwezen wordt verzoekers specifiek profiel dient hernomen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk journalist en atheïst is. Verzoeker toont geen persoonlijke omstandigheden aan die maken dat hij, in vergelijking met andere personen, een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Bagdad.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS